نیکی یعنی خوش خُلقی؛ و بدی عبارت است از چیزی که در درون تو تردید ایجاد نماید و دوست نداشته باشی مردم از آن اطلاع پیدا کنند

از نوّاس بن سمعان انصاری رضی الله عنه روایت است که فرمود: از رسول الله صلی الله علیه وسلم در مورد نیکی و گناه پرسیدم، ایشان فرمودند: «نیکی یعنی خوش خُلقی؛ و بدی عبارت است از چیزی که در درون تو تردید ایجاد نماید و دوست نداشته باشی مردم از آن اطلاع پیدا کنند».

[صحیح] [مسلم روایت کرده]

از رسول الله صلی الله علیه وسلم در مورد نیکی و گناه پرسیده شد، ایشان فرمودند: بزرگ‌ترین صفات نیکوکاری، اخلاق نیک با الله متعال از طریق تقوا است، و با مردم از طریق تحمل اذیت، عدم عصبانیت، چهره‌ای بشاش، گفتار نیکو، برقراری ارتباط، اطاعت، مهربانی، احسان، برخورد و معاشرت نیک می باشد. و اما گناه همان است که درون انسان را دچار تردید می کند، بدون اینکه دلش به او آرام گیرد، شک و ترس در دلش پدید آید که گناه است، و نخواهد آن را آشکار نماید، زیرا برای بزرگان و مردم الگو و کامل کار زشت پنداشته می شود، زیرا نفس طبیعتاً دوست دارد مردم در مورد خوبی هایش مطلع باشند، پس هرگاه نفس دوست نداشته باشد که مردم از بعضی اعمالش آگاه شوند، این گناهی است که خیری در آن نیست.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/4308